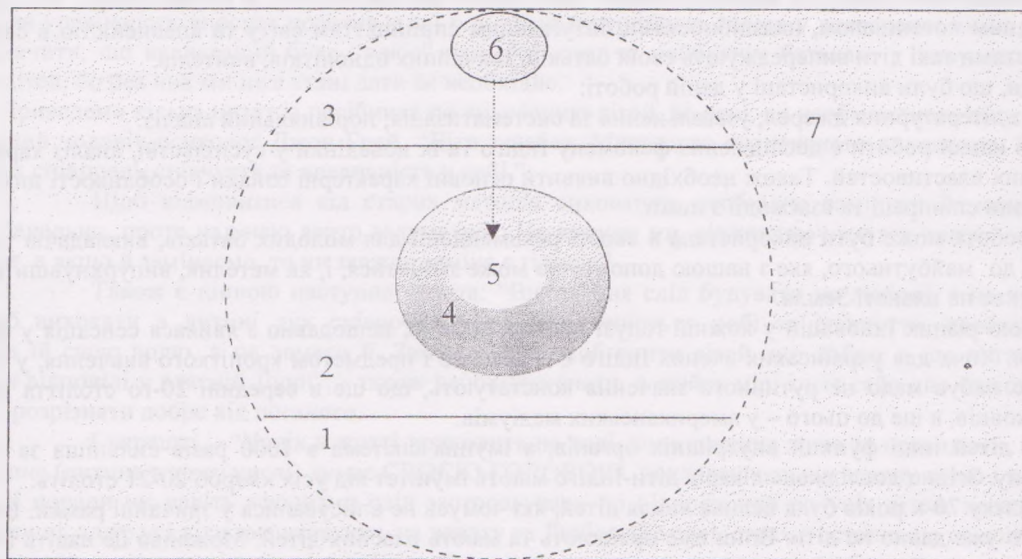

Арттерапевтичний процес з точки зору психосинтезу сприяє інтеграції особистості, усвідомленню не-своїх істинних потреб, творчому розкриттю індивіда у напрямку зверхсвідомих рівнів, а тому, спрямовує людину шляхом творчого та духовного розвитку. У цілому, трансперсональний підхід розглядає корекційний та розвиваючий вплив арттерапії у контексті трансценденції, виходу за межі особистісного «я» до глибинних рівнів психічної організації, що досягаються у трансперсональному досвіді та йдуть шляхом до єдиного інформаційного простору колективного безсвідомого, яке несе у собі безмежний креативний потенціал [1].

Мал. 3. Схема психічної організації особи за Р. Ассаджолі.

Отже, як можна бачити, практично усі розглянуті напрямки психології визнають корекційно-розвиваючий механізм суто творчого процесу як специфічного дослідження зовнішньої реальності та внутрішнього всесвіту людини, пізнання нових якостей і відношень в системі свідомого, безсвідомого компонентів психіки і фактора соціокультурного середовища. Крім того, арттерапевтичний процес, актуалізуючи творчий початок індивідуальності, сприяє орієнтації людини за вектором вищих соціокультурних потреб, самопізнання і духовного розвитку. З цим також зв'язаний феномен катарсису – тобто очищення психічних структур, розв'язання міжособистісних, внутрішньоособистісних конфліктів у результаті доторкання до прекрасного, вічного, що втілено у творах мистецтва. Виходячи з цього, ми можемо рекомендувати арттерапевтичні заняття не тільки як засіб особистісної корекції і особистісного розвитку, але і як перспективний метод духовного розвитку людини.

ЛІТЕРАТУРА

1. Ассаджолі Р. Психосинтез: теория и практика. – М., 1994.
2. Бурно М. Е. Терапия творческим самовыражением. – М., 1989
3. Менегетти А. Музыка души. Введение в онто-психологическую музыкотерапию. – СПб., 1992.
4. Осипова А. А. Общая психокоррекция. – М., 2002.
5. Столяренко Л. Д. Основы психологии. – Ростов-на-Дону. – 2002.
6. Юнг К. Психология бессознательного. – М., 1996.
7. Фрейд З. Основные принципы психоанализа. – М., 1998.

М.І. ОВЧИННИКОВА

ОСОБЛИВІСТЬ ТА УНІКАЛЬНІСТЬ ДІТЕЙ ІНДИГО

У статті досліджується феномен дітей Індиго, дається аналіз їх характерних ознак і сутність характеристик.

В статье рассматривается феномен детей Индиго, дается анализ присущих примет и существенных характеристик.

The article about Indigo children phenomenon and gives analysis of their characteristic.

В період високого розвитку технологій та техніки, слід пам'ятати, що з еволюцією усього на землі щодня місце посідає проблема виховання дітей. Питання виховання дітей є найбільш актуальним на даний момент, адже "діти - наше майбутнє", тож корисно, навіть необхідно бути "у курсі" усіх найновітніших робок стосовно взаємодії та особливостей спілкування з нашим майбутнім.

Об'єктом нашого дослідження являється феномен дітей Індіго, котрий у наш час набув масовості та займає чільне місце у вивченні та дослідженнях як у зарубіжних так і українських науковців-психологів.

Предметом є визначення сутнісних ознак та підкреслення характерних властивостей дітей Індіго у порівнянні зі "звичайними" дітьми.

Проблема феномену дітей Індіго є надзвичайно актуальною, тому що починаючи з 90-х років, як стверджують вчені, 90% дітей, які народжуються - діти Індіго, які відрізняються від звичайних земних людей високим духовним потенціалом, надздібностями, інтуїтивним сприйняттям світу та впевненістю в своїй місії. Своїми здібностями такі діти випереджують своїх батьків, звичайних однолітків, вчителів.

Методи, що були використані у даній роботі:

- аналіз літературних джерел; узагальнення та систематизація; порівняльний аналіз.

Метою нашої роботи є дослідження феномену Індіго та їх поведінки у суспільстві, аналіз характерних ознак і сутнісних властивостей. Також необхідно виявити основні характерні ознаки і особливості цих дітей та визначити методи співпраці та взаємодії з ними.

Дана робота може бути використана в якості рекомендації для молодих батьків, викладачів та людей, що не байдужі до майбутнього, яке з нашою допомогою може змінитися, і, як метелик, випурхнувши з кокону, радувати усе живе на планеті Земля.

З появою різних інновацій у кожній галузі прояву людини, нещодавно з'явилася сенсація у фізіології людських дітей. Хоча для українських вчених Індіго є сенсацією і предметом кропіткого вивчення, у США, де феномен Індіго набув мало не рутинного значення констатують, що ще в середині 20-го століття ця теорія існувала у науковців, а ще до цього – у американських медіумів.

У цих дітей інші функції внутрішніх органів, а імунна система в 1000 разів сильніша за середньо статичну людину. Згідно досліджень лікарів діти-Індіго мають імунітет від усіх хвороб 20-21 століть.

На початку 70-х років була велика хвиля дітей, які чомусь не вписувалися у звичайні рамки. Виходить, що перші Індіго уже давно не діти. Вони вже працюють та мають власних дітей. Можливо це навіть Ви, або ж маєте таких знайомих. Ви не вмієте поглядом гнути ложки та бачити крізь стіни? Ці вміння не є обов'язковими та потрібними Індіго. Головне у них навіть не високий інтелект. Найголовніше – особлива життєва мудрість. Вони можуть згадати, як обирали своїх батьків ще до свого народження; чи навчити близьких біблейських істин, наприклад, не думати про завтрашній день. Зрозуміло, що в звичайній, буденній формі: "Чому ви так багато думаете про гроші? У вас завжди буде стільки, скільки вам буде необхідно, якщо ви не будете занадто про них думати". А самі батьки проживши пів століття розуміють, що їхня дитина була права.

Їх називають дітьми Світла, Божим благословенням, новими месіями. Проте батьки далеко не в захваті від своїх надзвичайних чад. Приведемо приклад: гарненька сільська дівчинка розповідає, як вона щочі подорожує в астральному тілі по надрам Усесвіту. Батько дівчинки каже: "Не звертайте увагу – фантазерка". Проте звідки 5-річна дитина знає про астрал? Однак, свою дитину він дуже цінує: давно звик ремонтувати свій старий трактор... з її допомогою: "Не знаю, яким чином, але вона завжди знає, що у ньому зламалося". Що ж, зрозуміло: перед нами дитина – Індіго, феномен, котрий останнім часом став досить розповсюдженим.

Діти нової раси націлені на духовні досягнення. А на день народження прагнуть отримувати нематеріальні подарунки. Наприклад, щоб лідусь чи брат одужав або, щоб батьки не сварились.

Часто з дітьми Індіго буває так: вчатьсь погано, ведуть себе неадекватно, займаються свавіллям, проте тестування показує найвищий рівень інтелекту. Зовсім не комунікабельний, а діти і тварини ходять за ним по п'ятах. Жорстокий, а кидається на допомогу слабкому. Не підкоряється наказам і з дорослими спілкується як з рівнею. Всі Індіго приходять у цей світ з відчуттям своєї величності і часто так поведуться. Вони не сумніваються у своїй унікальності. У них немає абсолютних авторитетів, вони не вважають за необхідне пояснювати свої вчинки і признають тільки свободу вибору. Вони не виносять ситуацій, де замість проявлення творчої думки необхідна сліпа слухняність і часто "порушують правила".

Проте, слід пам'ятати, що у цих людей закладений високий потенціал, позитивна спрямованість від народження та спрямованість до добра та милосердя.

Вперше проблемою Індіго почав займатися психолог Лі Керол. Він стверджував, що у них аура є темно-синього, "індігового кольору", зовсім не такого, як буває у звичайних дітей. Вже в ранньому дитинстві Індіго стверджують, що на планеті Земля у них є надзвичайно важлива місія. Вони - щедро обдаровані істоти з іншою програмою на нашій планеті. Своім інтелектуальним потенціалом такі діти випереджають батьків, а тим більше – однолітків.

У книзі Лі Керола ретельно описуються різні типи дітей Індіго:

1. Гуманісти – здатні в майбутньому досконало опанувати лікарську справу, науку та політику. Можливо хтось з таких учених відкриє секрет вічного життя, або приведе людство до Армагедону, що також не виключено.

2. Концептуалісти – найбільш розповсюджений тип – швидше за все вони проявлять себе як архітектори чи військові. Такі люди часто стають талановитими пілотами та мандрівниками для яких не буде непосильних завдань.

3. Художники – поки що зустрічаються вкрай рідко – їм дуже складно вижити в умовах глобальної модернізації.

4. Діти майбутнього – діти, що живуть у всіх вимірах. Вони знають...все! Будучи немовлям, вони намагаються робити усе самі. З таких розумників виростають видатні особистості.

Про цих дітей розповідають чимало неймовірного. Наприклад, що їхня аура темно синього кольору, здоров'я є на порядок міцнішим за наше та, що з малого віку їх уст злітає мудрість такого степеню, що високо освічена людина не буде нудьгувати у їх присутності. Проте не слід забувати, вони – діти, і як усі діти передують, сумують та проявляють усі (як позитивні так і негативні) моменти у своїй поведінці. Нам нічого не залишається, окрім знаходити нові підходи до таких дітей, адже кожна дрібничка, яку ми не догледіли у дитинстві, наросте як сніжний ком та мов лавина проявиться у підлітковому віці, коли “старші” втрачають “святість” та “недоторканість”. Ці діти мають одну особливість – вони є дуже впевненими у собі. І ця неймовірна впевненість вносить позитив у всі їхні дії та є рушійною силою у досягненні ними успіху і щастя. Слід зазначити, що величезний буде “плюс” нам, батькам, та майбутнім батькам, у тому, щоб ми розуміли потреби дітей, бо без них ми не в стані дати їм необхідне.

Приведемо кілька цитат із посібника по вихованню дітей, до речі, до необмеженого віку, автором якого є геніальний чоловік-психолог Джон Грей, “Діти з небес. Мистецтво позитивного виховання. Як розвивати в дитині дух співпраці, співчуття та впевненість у собі.”:

1. Щоб відмовитися від старих методів виховання, необхідно замінити їх новими. Ця фраза звучить банально, проте над нею варто задуматися: Чи завжди ми, відмовляючись від чогось заміняємо це на щось інше, а якщо й заміняємо, то чи завжди заміна є гідною?

2. Також є цінною наступна цитата: “Виховання слід будувати на любові, а не на страху.” Для того, щоб виховати в дитині дух співробітництва, впевненість у собі та співчуття, необхідно дозволяти проявляти їй свою волю, а не ламати її. Замість того, щоб вчити дітей, що добре, а що погано, вчить дітей знаходити відповіді у власній Душі”, - також необхідно знати, в якійсь мірі і для себе, що совість – внутрішня здатність розрізняти добре від поганого.

3. І нарешті, - “Успіх в житті приходить не тоді, коли людина живе за правилами, він приходить, коли людина (дитина в тому числі) думає СВОЄЮ ГОЛОВОЮ, покладаючись на власну волю і клич серця.

Ці поради чи навіть афоризми слід застосовувати по відношенню до усіх дітей, незалежно від того Індіго це чи ні, адже усі діти заслуговують на повагу та Любов. До речі, страх є останньою стіною між батьками та дітьми, яка є дуже міцною і розбити її є, як ми вже здогадалися, набагато важче, якщо взагалі можливо (особливо, коли йдеться про підлітків).

Проте разом з талантами природа наділила дітей-Індіго і певними недоліками. Наприклад, такі діти мають нестійку психіку. Також через недбале, погане відношення до них вони легко можуть перетворитися на дітей-убивць. І, нажаль, такі прикраси відбувалися і не раз.

Приведемо статистику. Серед самовбивць за останнє десятиріччя “фіалкових” дітей стає дедалі більше. Вчені пояснюють жадливий феномен тим, що у дітей-Індіго занадто багато внутрішньої енергії, котру нема куди направити. Адже реалізувати усі ідеї, що рояться у їхніх головах на даний момент неможливо. Все ж таки вони – діти майбутнього, котре уже потроху розкриває перед нами свої обійми. Вчені стверджують про те, що вже після 1994-го року 95% дітей народжуються дітьми Індіго. Тобто кількість дітей Індіго є настільки великою, що актуальність методик взаємодії з ними є максимально високою. І це означає, що кожен з нас у своєму житті зіштовхнеться з людиною типу Індіго і повинен буде вчитися життєвої мудрості у них та людського розуміння, адже саме Індіго називають “новим поколінням”, поколінням, яке, сподіваємось, перегорне сторінку темного матеріалізму, котрий захлеснув свідомість великої кількості людей та відкрис нові перспективи розвитку духовних можливостей.

Індіго прийшли, щоб зламати старі, вичерпані системи: політичні, економічні, соціальні, релігійні. Натомість пропонують свої знання - знання людей нового часу. Тому у нас часто виникає здивування, коли мала дитина чи підліток проявляє глибоке розуміння життя і дає своє, зовсім неординарне бачення. Суспільство не розуміє: звідки з'явилась ТАКА мудрість в такому ранньому віці? І хоч вони пропонують те, що являється незвичайним для суспільної свідомості – інтуїтивно ви відчуваєте, що вони дійсно праві.

Отже, ознайомившись із феноменом Індіго та отримавши необхідні знання про основні їхні риси, що іноді для людей здаються неадекватними та незрозумілими, можна зробити висновок, що ці діти будуть набагато щасливішими та спокійнішими, якщо ми сприйнемо їх у всій їхній духовній красі та будемо намагатися вчитися у них тих життєвих мудростей, котрі ми не набули за допомогою свого власного досвіду. Також нагадаємо, що за допомогою цих дітей, чи дорослих людей, ми ніколи не будемо забувати про ті питання, які повинні завжди існувати у наших головах, та за допомогою яких ми живемо, рухаємося у напрямку до самоусвідомлення та всеусвідомлення. Не варто забувати про найголовніший дар людей – саме життя, яке необхідно прожити гідно, щоб не було за себе соромно перед Тим, Хто тобі його дав. Також необхідно пам'ятати про свою індивідуальність, унікальність, неповторність, яка, мов квітка, вирізняється своїми кольорами і запахами з-поміж інших квітів у божественному саду. Саме це не дають нам забути діти, котрих називають Індіго. Які усім своїм життям показують нам шлях, котрим треба йти, щоб не блукати у безмежних коридорах матеріальних проблем, які мабуть навіть не варті уваги у порівнянні із самим життям. Отже, у висновках необхідно зазначити, що діти Індіго, як свідчать наукові джерела, не міф, як ми переконалися, а реальність. Також нагадаємо, що після 1994-го року їх кількість сягає 95% з-поміж усіх народжених дітей. Їхній потенціал є настільки високим, що їм необхідно вести рухливий спосіб життя, постійно взаємодіяти з іншими людьми, а головне – бути почутими. Усі вони впевнені у своїй місії, усі вони прагнуть духовного розвитку, усі вони прагнуть навчити нас бути такими ж.

ЛІТЕРАТУРА

1. Л. Керол, „Дети Индиго”, К.: София; 1998 – 288с.
2. Дж. Грей, „Дети - с небес. Искусство позитивного воспитания. Как развить в ребенке дух сотрудничества, отзывчивость и уверенность в себе.” К.: София; 2004 - 400 с.
3. Матеріали інтернет-сайтів.

Ю.М. ПАНИШКО, З.С. СТРУЧКОВА, В.І. КОВЦУН, Р.С. КОЗІЙ

ЗДОРОВИЙ СПОСІБ ЖИТТЯ В МОНОГРАФІЇ В.В.ВОЛКОВА «МЕДИЦИНА БЕССМЕРТЯ І 280 ЛЕТ ЗЕМНОЇ ЖИЗНІ»

Початок у випуску 11

Стаття присвячена викладу нетрадиційного погляду на здоровий спосіб життя петербурзького вченого В.В.Волкова.

Статья посвящена изложению нетрадиционного взгляда на здоровый образ жизни петербургского ученого В.В.Волкова.

The article to it is devoted exposition of untraditional look on the healthy way of life of Petersburg scientific V.V/ Volkova.

Людина, старіння, смерть

Організм людини побудований з клітин. Клітина – це структурні та функціональні одиниці живих органів, які спеціалізуються на виконанні різних функцій. Вони створюють необхідні біологічні речовини для життєдіяльності організму і зберігають спадкову інформацію про нього.

Складаються клітини з мембрани, яка оточує цитоплазму, в якій розташовані органи клітини-органели і ядро, в якому гени хромосом зберігають інформацію про конкретний людський організм. Мембрана клітини володіє вибірковою проникливістю, тобто щось пропускає в клітину, а щось – не пропускає, в силу такої здібності мембрани клітина є біологічним фільтром.

Об'єднані структурно і функціонально клітини формують органи. Тому всі органи людини за своєю суттю є фільтрами.

Структурно-функціональною одиницею біофільтру називається сукупність клітини, які проводять фільтрацію інтегрального внутрішнього середовища організму, крові, лімфи,любої біологічної рідини організму або любого з енергоносіїв середовища проживання людини (Світла, повітря, води, їжі) у відповідності з законом життя Клода Бернара.

Типова будова біофільтру

Кожний біофільтр складається з корпусу, в якому міститься фільтруючий елемент. У різних біофільтрів свої, специфічні фільтруючі елементи. В біофільтр по артерії поступає кров для фільтрації. Профільтрована кров по вені виводиться з біофільтра. Між артеріолою та венулою є з'єднуюча судина, яка називається артеріовенозний шунт. При виникненні перешкод в фільтруючому елементі, кров з артеріоли поступає в венулу.

Великий артеріовенозний шунт має печінка у вигляді порто-кавального анастомоза. В нормальному стані він закритий, а при порушенні фільтруючих елементів печінки (цироз, рак, тотальний гепатоз) він відкривається.

Біофільтр має дренажну систему, через яку біофільтр звільняється від шлаків, які виникають в процесі фільтрації крові. Шлаки викидаються із біофільтра по лімфатичній судині.

Центральна нервова система за допомогою нервів управляє фільтрацією в біофільтрі, міняючи функціональний стан сфінктера артерії, клапана вени, сфінктера шунта, клапана лімфатичної судини.

В процесі фільтрації крові шлаки утворюють шлакову блокаду специфічного фільтруючого елемента, а сполучна тканина біофільтру засмічується різними шлаками і розростаючись органічно блокує специфічний фільтруючий елемент. Схема будови біофільтра представлена на рис. 3.

Функція біофільтру

Функція любого біофільтру полягає у виконанні Закону життя Клода Бернара, який проголошує: «Сталість складу внутрішнього середовища організму є умовою вільного і незалежного життя».

Внутрішнім середовищем людини є кров, яка містить масу різних компонентів. Відповідно до закону гомеостазу кожний компонент складає точно визначену кількість з невеликими коливаннями. Вихід за верхню границю переводить нормальний компонент в розряд «плюс-шлак», а вихід за нижню границю переводить нормальний компонент в розряд «мінус-шлак».